स्तिदाः' शोभनं सद्भावमस्मभ्यः प्रयच्छन्, 'अभयङ्करः' भय-निवृत्तेः कर्त्ता ॥

(२५) अथ पञ्चविंशमाह। "आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनम् ॥४॥ आप्यायय हरिवो वर्द्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि। भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम" इति। हे 'हरिवन्' अश्वयुक्तेन्द्र, 'आभिर्गीभिः' अस्मदीयस्तुतिभिः, 'वर्धमानः', त्वं 'अतः' अस्मात्कर्म्मणः, 'ऊनम्', अङ्गं 'नः' अस्मदर्थम्, 'आप्यायय' अभिवर्धय। हे 'हरिवन्', 'यदा' यस्मिन् काले, 'स्तोतृभ्यः' स्तोत्रानुग्रहार्थम्, 'महि गोत्रा' महतः पर्व्वतान्, मेघान् वा, 'रुजासि' भग्नान् करोषि। अथ तदा वयं 'ते' तवानुग्रहीताः, 'भूयिष्ठभाजः स्याम' प्रभूतधनानां लब्धारो भूयास्म ॥

(२६) अथ षड्विंशमाह। "अनाज्ञातं यदाज्ञातम्। यज्ञस्य क्रियते मिथु। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वꣳ हि वेत्थ यथातथम्" इति। 'यज्ञस्य', सम्बन्धि कियदङ्गं 'अनाज्ञातं' शास्त्रक्रमेणास्माभिरज्ञातं, 'यत्', अपि 'आज्ञातं' सम्यग्विज्ञातं सत्, 'मिथु क्रियते' मिथ्याक्रियते, ज्ञानादज्ञानाद्वान्यथानुष्ठीयते। हे 'अग्ने', 'अस्य' कर्म्मणः, सम्बन्धि 'तत्' सर्व्वमङ्गं, 'कल्पय' फल-प्रदानसमर्थं कुरु। 'हि' यस्मात् कारणात्, 'त्वं', 'यथातथं' कर्म्मणो वस्तुतत्त्वं, 'वेत्थ' ॥

(२७) अथ सप्तविंशमाह। "पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसंमितः। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वꣳ हि वेत्थ यथातथम्" इति। यः 'यज्ञः', सोयं 'पुरुषसम्मितः' पुरुषसदृशः, यथा पुरुषोय-